

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria1@kolegium-odwolawcze.katowice.finn.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/185/2019/2866/KS

Katowice, dnia 18 marca 2019 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570), oraz art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. 2016 r., poz. 23 z późn. zm., dalej jako: „k.p.a.”) oraz art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017r. poz. 935),

po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez Pana Stanisława Karolczuka (Karolczuk) zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017 r. od decyzji wydanej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Racibórz przez Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa Urzędu Miasta Racibórz z dnia 27 lipca 2017 r., Nr 90/2017, znak: OS.6220.10.2017 w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego lub polepszacza gleby w Żorach – Roju”, zlokalizowanego na działce ewidencyjnej nr 1354/150, obręb Rój k.m. 9 przy ul. Węglowej 1 w Żorach.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu:	Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)
Członkowie:	Beata Leszczyńska Robert Nowicki

na posiedzeniu w dniu 18 marca 2019 r.

orzekło

umorzyć postępowanie odwoławcze jako bezprzedmiotowe

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 27 lipca 2017 r., Nr 90/2017, znak: OS.6220.10.2017 orzeczono jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie. Od decyzji tej pismo z dnia 22 sierpnia 2017 r. zatytułowane „Odwołanie” złożył m.in. Pan Stanisław Karolczuk, w treści tego pisma wyrażając swój sprzeciw wobec planowanego przez inwestora przedsięwzięcia.

Organ I instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeprowadziło postępowanie wyjaśniające na okoliczność ustalenia interesu prawnego Pana Stanisława Karolczuka do występowania w charakterze strony w toczącym się postępowaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach pismem z dnia 7 maja 2018 r., nr SKO/OŚ/428/448/13553/17/KK zwróciło się do Odwołującego o wykazanie interesu prawnego do udziału w postępowaniu dotyczącym ww. decyzji Prezydenta Miasta Racibórz, mając na względzie obowiązujące na ww. dzień przepisy prawa tj. art. 28 k.p.a oraz art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. tj. o wykazanie czy Odwołujący jest podmiotem, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, gdzie przez obszar ten rozumie się: 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie; 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska; 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Odwołujący się do daty niniejszego postanowienia nie udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie Kolegium.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, co następuje.

Przede wszystkim Kolegium wskazuje, że w zakresie podstawy procesowej niniejszego rozstrzygnięcia w dniu 1 czerwca 2017 r. weszła w życie nowelizacja kodeksu postępowania administracyjnego, dokonana poprzez art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (tj. Dz. U. 2017 r. Poz. 935). Ustawa nowelizująca zawiera przepisy przejściowe. W zakresie procedury administracyjnej przepisem tym jest art. 16, który stanowi, że do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (czyli przepisy kodeksu postępowania administracyjnego), w brzmieniu dotychczasowym, z tym, że do tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a-96n ustawy zmienianej w art. 1.

W przedmiotowej sprawie zatem, w postępowaniu odwoławczym toczącym się przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania administracyjnego w brzmieniu dotychczasowym tj. sprzed ww. nowelizacji.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 1 stycznia 2018 r. na mocy art. 509 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566 z późn. zm.).

Ustawa ta, w zakresie dotyczącym przepisów zmieniających ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., stosownie do brzmienia art. 574 tej ustawy. Obowiązujący w tej dacie przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne przewidywał, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przed wydaniem których przeprowadza się ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 509 w brzmieniu nadanej niniejszą ustawą – to jest ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Wyżej zacytowany przepis przejściowy przewidywał zatem bezpośrednie stosowanie nowego prawa m. in. w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu pierwszej instancji.

Zauważyć jednak należy, że przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne został znowelizowany art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 710). Na mocy tej nowelizacji – art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne otrzymał brzmienie: „1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r.” Art. 1 pkt 2 lit. b ww. nowelizacji dodał również do art. 545 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się w brzmieniu nadanej niniejszą ustawą. 1b) Do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 428 nie stosuje się.”

Ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, to jest z dniem 26 kwietnia 2018 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r.

W świetle wyżej przywołanego przepisu przejściowego, zamieszczonego w ustawie z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, za wyjątkiem znowelizowanych tym aktem prawnym przepisów art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, które obowiązują w brzmieniu nadanym ww. nowelizacją.

Mając na względzie powyższe nowelizacje ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, które każdorazowo odrębnie regulowały kwestię ustalenia kręgu stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach,⁷ Kolegium wyjaśnia, że wzywając Odwołującego do wykazania interesu prawnego zastosowało przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, tj. w szczególności przepis art. 74 ust. 3a. Jednakże na dzień wydania przedmiotowej decyzji, z uwagi na wyżej opisane zmiany prawa, przy ustalaniu kręgu stron organ II instancji stosuje regulację przewidzianą art. 28 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 1 pkt 3 i pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj.: Dz.U z 2018 r., poz. 2081 z późn. zm., dalej jako „ustawa”). w związku z art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 1025 z późn. zm), o czym szerzej w dalszej części decyzji.

Kolegium wskazuje, iż otrzymując odwołanie do załatwienia, organ odwoławczy jest obowiązany przeprowadzić badanie wstępne tego odwołania. Po przeprowadzeniu badania wstępnego odwołania i stwierdzeniu, że nie zachodzi przeszkoda tamująca możliwość jego rozpatrzenia w postaci niedopuszczalności odwołania lub uchybienia terminu do wniesienia odwołania, organ odwoławczy jest zobowiązany do przeprowadzenia postępowania odwoławczego. Dopuszczalność odwołania jest wyznaczona przesłankami przedmiotowymi i podmiotowymi. Przesłanki podmiotowe, to złożenie odwołania przez legitymowany podmiot: stronę postępowania w sprawie. Zgodnie bowiem z art. 127 § k.p.a. odwołanie służy stronie. W badaniu wstępnym stwierdza się niedopuszczalność odwołania, jeżeli odwołanie złoży podmiot, który nie powołuje się na własny interes prawny, lecz na interes prawny innego podmiotu – nie posiadając po temu stosownego upoważnienia oraz w przypadku złożenia odwołania przez stronę nie mającą zdolności do czynności prawnych. Jeżeli natomiast odwołanie wnosi podmiot, który twierdzi, że zaskarżona decyzja dotyczy jego interesu prawnego lub obowiązku, organ odwoławczy jest obowiązany rozpoznać jego odwołanie. W pierwszej jednak kolejności obowiązkiem tego organu jest przeprowadzenie postępowania na okoliczność legitymacji odwołującego się do złożenia odwołania. To badanie odbywa się już w toku postępowania odwoławczego, a nie w ramach badania wstępnego odwołania.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku II SA/GI 338/10 z dnia 3 września 2010 r. (publikowanym w Centralnej Bazie Orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego) stwierdził, że: „W sytuacji, gdy ustalenie interesu prawnego wymaga podjęcia czynności dowodowych w postępowaniu wyjaśniającym, organ odwoławczy obowiązany jest podjąć postępowanie odwoławcze, a w razie gdy ustali, że jednostka wnosząca odwołanie nie ma interesu prawnego, zakończy postępowanie odwoławcze w formie decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego. Decyzja ta rozstrzyga tylko co do legitymacji wnoszącego odwołanie, nie ma znaczenia prawnego dla możliwości ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy, w której odwołanie wniosły legitymowane podmioty (tak m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 316/08, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych)”.⁸

Podmiotem uprawnionym do wniesienia odwołania jest podmiot, który ma interes prawny w załatwieniu sprawy. Kwestia ustalenia istnienia interesu prawnego stanowi jeden z elementów merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. W przypadku bowiem ustalenia, iż odwołujący się jest stroną postępowania, organ odwoławczy rozpatruje jego odwołanie merytorycznie. Natomiast w sytuacji, gdy organ uzna, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze.

W niniejszej sprawie konieczne było przeprowadzenie czynności dowodowych w celu ustalenia interesu prawnego Pana Stanisława Karolczuka a w konsekwencji Jego legitymacji do wniesienia odwołania.

Przechodząc do badania legitymacji Pana Stanisława Karolczuka do złożenia odwołania od decyzji organu I instancji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że przymiot stron należy ocenić wychodząc od regulacji ogólnej zamieszczonej w art. 28 k.p.a. Zgodnie z powołanym przepisem stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego, tj. taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu - strony postępowania. Interes prawny powinien być konkretny, indywidualny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, dający się zaspokoić przez wydanie decyzji. W każdym razie chodzi o interes prawny szeroko pojmowany tzn. chroniony prawem przedmiotowym (powszechnie obowiązującym) nie zaś chroniony tylko prawem administracyjnym materialnym lub procesowym. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przymiotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniości wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stronę (M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, Zakamycze 2000, s. 238). Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, tj. sytuację w której dany podmiot jest wprawdzie zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy,

nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającymi stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracyjny (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 1999 r., sygn. akt IV SA 1285/98, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Interes prawny, o którym mowa w art. 28 k.p.a., musi zatem wynikać przepisów prawa materialnego, w niektórych przypadkach także procesowego. Badając istnienie interesu prawnego należy odnieść się do konkretnego przepisu prawa, z którego ten interes prawny można wywodzić. W sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przepisami prawa materialnego, z których wywodzi się interes prawny jest przepis art. 74 ust. 1 pkt 3 i pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 140 kodeksu cywilnego. Stosownie do przepisu art. 74 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b. W świetle zaś brzmienia art. 74 ust. 1 pkt 3a ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej. Art. 140 kodeksu cywilnego stanowi, że w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą. Systemowa wykładnia tych przepisów prawnych wskazuje, iż interes prawny w postępowaniach w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach posiadają podmioty będące właścicielami nieruchomości znajdujących się w obszarze (zasięgu) oddziaływania przedsięwzięcia, z tym jednak zastrzeżeniem, że obszar ten podlega ustaleniu w postępowaniu. Organ prowadzący to postępowanie nie jest związany zakreślonym na mapie dołączonej do wniosku obszarem oddziaływania przedsięwzięcia, lecz w oparciu o ustalenia postępowania dowodowego dokonuje weryfikacji danych przedstawionych na tę okoliczność przez inwestora. Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach mają i taki skutek, iż pozwalają na oddziaływanie na nieruchomości stanowiące własność innych podmiotów. Dlatego właściciele takich nieruchomości mają interes prawny w postępowaniach administracyjnych, których przedmiotem jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Nadto Kolegium stwierdza, że nie tylko właściciele, ale i inne podmioty posiadające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia mają status stron w postępowaniach w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ponieważ zakres ich uprawnień jest zbliżony do prawa własności. Taki pogląd w poprzednim stanie prawnym został wypowiedziany w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 14 września 2005 r., sygn. akt: II SA/Bd 758/04. Kolegium wskazuje również, że w/w pogląd zachował swoją aktualność w świetle obecnego stanowiska sądów administracyjnych oraz doktryny prawa, zgodnie z którym zasięg oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko obejmuje nie tylko oddziaływania przekraczające obowiązujące standardy emisyjne lub standardy jakości środowiska. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15 maja 2013 r., sygn. akt: II OSK 108/12, wskazał, że: „(...) Dla ustalenia stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, innych niż wnioskodawca, konieczne jest ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Z przepisów art. 72 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 1 pkt 1 i art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika, że chodzi o każde oddziaływanie, a nie tylko takie, które przekracza określone normy. Normy i ich ewentualne przekroczenia mają znaczenie dla treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a nie dla posiadania przymiotu strony. Stroną postępowania jest więc właściciel nieruchomości położonej na terenie objętym tak rozumianym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia (...)” (Lex Nr 1328183). W podobnym tonie wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt: II SA/Bd 499/13, w którym wskazał, że: „1. Dla ustalenia stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, innych niż wnioskodawca (podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko), konieczne jest prawidłowe ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. 2. Ustalając krąg postępowania organ administracji powinien mieć na uwadze to, że o przyznaniu przymiotu strony w postępowaniu decyduje już sam fakt oddziaływania inwestycji na sąsiednie nieruchomości, natomiast ocena, czy oddziaływanie to mieści się w granicach określonych przepisami szczególnymi, czy też przekracza ustalone normy, będzie miała wpływ na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzygającą o losie tej inwestycji. Innymi słowy, mieszczące się w granicach

obowiązujących norm oddziaływanie inwestycji na sąsiednie nieruchomości nie może wykluczać udziału właścicieli tych nieruchomości w toczącym się w tym przedmiocie postępowaniu.” (Lex Nr 1351546).

Kolegium pogląd wyżej wyrażony w całości podziela. Przymiot strony w przedmiotowym postępowaniu będzie zatem posiadał inwestor oraz podmioty mające tytuł praworzeczowy do: nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie; do nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; oraz do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, przy czym pod pojęciem oddziaływania należy rozumieć każde oddziaływanie, nawet mieszczące się w normach określonych przepisami prawa.

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, że Pan Stanisław Karolczuk nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Kolegium z dnia 7 maja 2018 r., nr sprawy: SKO/OŚ/428/448/13553/17/KK odnośnie wykazania interesu prawnego do występowania w charakterze strony przedmiotowego postępowania, tym samym nie wykazał interesu prawnego do występowania w charakterze strony przedmiotowego postępowania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że Pan Stanisław Karolczuk nie posiada interesu prawnego stanowiącego podstawę legitymacji do złożenia odwołania od decyzji Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 27 lipca 2017 r., Nr 90/2017, znak: OS.6220.10.2017 w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego lub polepszacza gleby w Żorach – Roju”, zlokalizowanego na działce ewidencyjnej nr 1354/150, obręb Rój k.m. 9 przy ul. Węglowej 1 w Żorach, gdyż nie jest stroną w tym postępowaniu. Jak bowiem wyżej wskazano stronami w przedmiotowym postępowaniu będzie inwestor oraz podmioty mające tytuł praworzeczowy do: nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie; do nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; oraz do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Nie podważając istnienia interesu faktycznego Pana Stanisława Karolczuka, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że jej wystąpienie nie upoważnia do żądania czynności organu. Nie tworzy bowiem legitymacji procesowej Pana Stanisława Karolczuka, nie stał się przez to stroną (vide: niepublikowany wyrok NSA z 30.11.1993 r. II S.A. 1783/93 stwierdzający, że interes faktyczny nie tworzy legitymacji procesowej). W konsekwencji nie jest więc uprawniony do złożenia odwołania w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 k.p.a. organ odwoławczy umarza postępowanie odwoławcze, jeżeli w rozpoznawanym stanie faktycznym i prawnym występują okoliczności uzasadniające uznanie prowadzonego postępowania za bezprzedmiotowe, co wystąpiło w niniejszej sprawie. Rozstrzygnięcie w tym zakresie jest zgodne z linią orzecniczą Naczelnego Sądu Administracyjnego (vide: uchwała 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 1999 r., OPS 16/98). Jeżeli bowiem odwołanie złożył podmiot, który twierdzi, że zaskarżona decyzja dotyczy jego interesu prawnego lub obowiązku, organ odwoławczy zobowiązany jest rozpoznać jego odwołanie. Jeżeli jednak w wyniku tego rozpoznania stwierdzi, że podmiot odwołujący się nie ma w danej sprawie indywidualnego interesu prawnego lub obowiązku – jest zobowiązany umorzyć postępowanie odwoławcze w trybie art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 k.p.a., co nastąpiło w niniejszej sprawie. sprawie (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 lipca 1999 r., sygn. akt OPS 16/98, ONSA 1999/4/119, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 lipca 2006 r., sygn. akt II OSK 942/05, ONSAiWSA 2007/2/50, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 30 stycznia 2007 r., sygn. akt VII SA/Wa 1609/05, LEX nr 307511, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 lipca 2010 r. sygn. akt I OSK 1192/09, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SA/OI 127/13, LEX nr 1310582, B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Warszawa 2006, str. 597).

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Niezależnie od powyższego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach informuje, iż sprawa merytorycznie (na skutek wniesienia odwołań przez strony postępowania) zostanie rozstrzygnięta pod sygnaturą akt: nr SKO.OŚ/428/448/13553/17/KK.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj.: Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, ze zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj.: Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, ze zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Beata Leszczyńska

Otrzymują: mgr Katarzyna Stebnicka

1. Stanisław Karolczuk – adres na osobnym rozdzielniku w aktach sprawy,
 2. TPŚ Sp. z o.o., ul. Nakło 1, 44-180 Kotulin,
 3. Śląska Kampania Przemysłowa STEF-POL Sp. z o.o., ul. Sportowa 54, 44-200 Rybnik,
 4. Stowarzyszenie Zieloni z siedzibą w Katowicach, ul. Wolności 293, 41-800 Zabrze, skr. 191,
 5. Gmina Żory-reprezentowana przez Prezydenta Miasta Żory, Al. Wojska Polskiego 25, 44-240 Żory,
 6. Skarb Państwa – reprezentowany przez Prezydenta Miasta Żory, Al. Wojska Polskiego 25, 44-240 Żory,
 7. Skarb Państwa – reprezentowany przez Prezydenta Miasta Rybnika, ul. Bolesława Chrobrego 2, 44-200 Rybnik,
 8. Przedsiębiorstwo GAMP Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
 9. Zakład Produkcji Ciepła „Żory”. Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
 10. GEO-WIERT Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
 11. „EKO-ŻORY” Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
 12. Przedsiębiorstwo „EKO-BUD” Sp. z o.o., ul. Węglowa 5, 44-240 Żory,
 13. Ad Acta Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
 14. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Rybnik, ul. Kościuszki 36, 44-240 Rybnik
 15. Krystian Zdziebło, przedsiębiorca prowadzący działalność pod nazwą Węglobud Krystian Zdziebło,
 16. Magdalena Zięba,
 17. Justyna Zięba,
 18. Leszek Zięba,
 19. Michał Świerkot,
 20. Natalia Krzyżkowska,
 21. Kamil Wyglenda,
 22. Pozostałe strony postępowanie poprzez obwieszczenie x 2
 - ✓ 23. Prezydent Miasta Racibórz, ul. Stefana Batorego, 47 – 400 Racibórz
 24. aa – BE 10
- adresy osób od poz. 15 do poz. 21 na osobnym rozdzielniku w aktach sprawy.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
mgr Beata Leszczyńska